

spel aanvaard je volgens Nederlands recht bewust bepaalde risico's waardoor de aansprakelijkheidsdrempel hoger komt te liggen. Maar als je er als Oostenrijks advocaat naar kijkt, dan hoeft je veel risico's juist niet te aanvaarden omdat wij de sport- en spel-jurisprudentie niet kennen en meer bij het verkeersrecht aansluiten." Skiën mag dan wel een sportieve bezigheid zijn, het is veel minder sportrecht en veel meer verkeersrecht. Daarmee staat de aansprakelijkheid van de partij die het ongeval heeft veroorzaakt veel eerder vast.

Vaak wordt ook artikel 17 van het verdrag Rome II voor het gemak maar vergeten, zegt Wijnkamp. Volgens deze bepaling moeten de regels van het land waar het ongeval heeft plaatsgevonden worden gehanteerd. Bovendien zijn de schadebedragen die Oostenrijkse rechters toewijzen vele malen hoger. "Voor een knieletsel, dat je bij een ski-ongeval al snel oploopt, kun je hier wel tot 20.000 euro ontvangen. In Nederland wordt zo'n letsel ook wel vergoed maar krijgt het slachtoffer doorgaans lagere bedragen, en in sommige gevallen juist hogere bedragen. Er moet dus een vergelijking worden gemaakt alvorens wordt besloten de zaak ergens in te dienen. Verder heeft de Oostenrijkse rechter meer affiniteit en ervaring met skizaken en vindt er op de piste een reconstructie plaats, vaak in bijzijn van de rechter, deskundigen, advocaten en getuigen." De hoogte van het schadebedrag is voor de advocaat niet relevant: ook in Oostenrijk is *no cure no pay* verboden. Het slachtoffer dat een zaak wint, krijgt alle kosten vergoed, ook zijn advocaatkosten.

LAWINES

En in tegenstelling tot in Nederland komt bij dergelijke ongevallen ook snel het strafrecht om de hoek kijken. "Ik deed eens een zaak waarbij een skiër inreed op een klasje

kinderen die skiles kregen. De skiër gaf een vals adres op en vluchtte vervolgens. Dan zit je al in het strafrecht. Bovendien is er bij ski-ongevallen vaak sprake van *schwere Körperverletzung*, dus een vorm van mishandeling. In Nederland is dat niet gebruikelijk. Ook toeristen weten niet wat hen overkomt als de politie vanwege een ski-ongeval aan de deur staat."

Beroepsmatig ziet Wijnkamp veel slachtoffers van ski-ongevallen, maar ook in zijn vrije tijd. Hij is *Bergretter*, en wordt erop uitgestuurd om slachtoffers veilig naar beneden te krijgen. Dat zijn ook mensen die in de bergen zijn verdwaald of onder een lawine zijn terechtgekomen. Deze zijn meestal overleden en hun lichaam moet worden geborgen. Soms vliegt hij met de traumahelikopter mee, waar ook zijn vrouw als arts *Notarzt* zit. Dat klinkt een beetje als een *ambulance chaser*. "Als mijn vrouw een slachtoffer behandelt, dan weet ik niet wie dat is. Heeft zo'n slachtoffer een advocaat nodig, dan stuurt ze hem niet door naar mij. Uit ethische overwegingen. Ik begrijp dat en vind dat correct. Ik heb het druk genoeg." ■

VAKANTIEHUIZEN

Stephan Wijnkamp schat dat 80 procent van zijn zaken te maken hebben met ski- en bergsportrecht. De rest van de tijd gaat grotendeels op aan Oostenrijkse vakantiehuizen. "Nederlanders komen hier op vakantie en worden verliefd op een mooi huis. Wat ze niet weten is dat ze er echt moeten gaan wonen en het niet elf maanden per jaar mogen verhuren. Sommige makelaars wijzen hen daar wel op, maar zeggen ook: er wordt toch niet gecontroleerd. Ik zeg in negen van de tien gevallen: koop het toch maar niet. Als je er niet gaat wonen, dan loop je al snel tegen een boete aan en aan het eind van de rit, als je blijft verhuren, kun je zelfs worden onteigend."